

[Valbak.]

bentlig af langtrækkende betydning — ændrer ikke ved, vil jeg gerne understrege; at mit parti kan tilsige positiv medvirken til lovforslagets gennemførelse i betragtning af, at det drejer sig om at skaffe lovmæssigt grundlag for at dække et akut behov.

Ømann: Jeg har tidligere hilst dette forslag med lovord. Det synes jeg der er grund til. Det er det første egentlige forsøg, der er gjort her i kongeriget på at skabe en uddannelse med direkte administrativt sigte. Man kunne da godt fremsætte det ønske, at universiteterne på samme måde ville tilpasse visse af deres uddannelser i samme jordnære retning, jeg tænker her specielt på den juridiske uddannelse.

Det, vi nu skal drøfte i udvalget, er jo ikke, som det også er fremgået af de foregående ordførere, selve tanken om mellemuddannelserne, men spørgsmålet om, hvordan man med kraft kan føre denne tanke ud i livet, for her er en af de vigtige nøgler til en fremtidig grundlæggende administrationsreform. Men tankerne står og falder med lærerrekutteringen, så vidt jeg kan se. Det er jo ikke først og fremmest universitetsfolk, man skal bruge i denne fase af forvaltningshøjskolens udvikling, men lærere med stor administrativ erfaring. Til denne uddannelse skal der altså stilles sådanne lærere til rådighed; og her er der måske grund til at foregribe udvalgsbehandlingen ved at spørge ministeren: er vejen banet for, at administrativt dygtige folk kan føle sig tiltrukket af og tilskyndet til at præstere denne undervisning? Vil styrelserne give slip på disse folk og garantere dem, at de ikke lider tab og ulemper eller får en større arbejdsbyrde ved at påtage sig dette?

Jeg har tidligere været inde på spørgsmålet om skolens placering med hensyn til ressortministerium, og ligesom hr. Valbak vil jeg tro, at fremtidsbilledet må være at indpasse denne undervisning i videregående centertanker, knytte forbindelsen til en lang række andre specielle faglige og offentlige uddannelser og fremfor alt gøre denne uddannelse åben, ligesom det er meningen med andre uddannelser. Men her har vi at gøre med en ret skrøbelig spire, så det er vel tanker, man skal arbejde med, men som ikke

ligger umiddelbart for. Jeg mener, at man nu skal koncentrere sig om at få gjort noget alvorligt ud af dette forsøg og så foreløbig lade spørgsmålet om at skifte ressort hvile lidt.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, forslaget har fået fra alle sider.

Hr. Jørgen Peder Hansen spurgte, hvor mange der er startet på den melleमुddannelse, som er den vigtigste nyhed i forslaget. Det er 5 hold med mellem 100 og 120 personer i alt. Hvordan de er fordelt mellem statsansatte og kommunalt ansatte, vil jeg gerne have lov at fortælle om i udvalget, for det ved jeg faktisk ikke. Men der er startet uddannelseshold tre steder i landet, København, Århus og Ålborg, og det betyder da i hvert fald nok, at de ikke er statsansatte alle sammen.

Hr. Valbak var inde på en række principielle betragtninger om denne uddannelsesinstitutionens placering ressortmæssigt og i det hele taget dens placering mellem andre uddannelsesinstitutioner. Det, der vel på nuværende tidspunkt er væsentligt at fremhæve, er, at det er en efteruddannelsesvirksomhed, der foregår på skolen. Det er en uddannelsesvirksomhed, hvis klientel hentes fra institutioner, hvor de pågældende i forvejen er ansat. Det er altså i hvert fald ikke i øjeblikket et åbent uddannelsessystem, men et system, der har en lille smule af etatsuddannelsernes karakter.

Om det skal blive ved med at være sådan, ja, det vil udviklingen vise. Det vil bl. a. have at gøre med, hvorledes uddannelsesplanlægningen på undervisningsministeriets område — jeg tænker her på samfundsuddannelserne og de erhvervmæssige uddannelser — udvikler sig, og i hvilket omfang den uddannelsesvirksomhed, der her er tale om, skal ses i sammenhæng hermed.

Det er jo en naturlig ting og ikke noget, der er specielt for de administrative uddannelser, at efteruddannelsesvirksomheden gerne inspireres fra de områder, hvor man har de pågældende arbejdsopgaver, altså modsat de tilsvarende uddannelsesproblemer. Det er de problemer, man møder i arbejdslivet, på arbejdspladsen, ændringerne i arbejdets karakter og de krav, det stiller, der giver anledning til, at efteruddannelses-